

РЕШЕНИЕ

№ 5996

гр. София, 19.10.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.10.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5719** по описа за **2018** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ С., чрез процесуалния си представител юрк. П.-С., срещу решение № 397442 от 30.04.2018 г., постановено по НАХД № 13754 по описа за 2017 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 131 – ви състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22-003483/10.05.2017 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С., с което на [фирма], на основание чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 1500 лева, за извършено нарушение на чл. 2, ал. 5 от Наредба за трудовата книжка и трудовия стаж /НТКТС/.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираното основание е за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Твърди се, че правните изводи на съда относно несъответствието между описаните обстоятелства в АУАН и НП от една

страна, и посочената като нарушена разпоредба на материалния закон, от друга, са неправилни. Сочи се, че изложената в НП фактическа обстановка напълно кореспондира и съвпада с тази, описана в АУАН. Наведените фактически основания във връзка с обстоятелствата, при които е извършено нарушението и датата на извършването му са достатъчни и относими към дадената квалификация на деянието. За да е налице нарушение на чл. 2, ал. 1 НТКТС, както се твърди от СРС, следва да е налице пълна липса на вписване относно което и да е от посочените точки от 1 до 11 на чл. 349, ал. 1 КТ, което не е налице. Искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от юрк С., която поддържа жалбата.

Ответникът – [фирма], не изпраща представител.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

[фирма] е търговско дружество със седалище в [населено място], представлявано М. Д. - управител, работодател по смисъла на §1, т. 1 КТ. А. Зарева била служител на дружеството по силата на Трудов договор № 012 от 03.08.2015 г. На 17.01.2017 г. същата депозирала пред работодателя молба за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 КТ - по взаимно съгласие, считано от 16.01.2017 г. Същевременно, със Заповед № 006/03.01.2017 г. на управителя на дружеството - работодател [фирма], трудовото правоотношение на Зарева било прекратено на посоченото основание, но с дата на прекратяване - 01.01.2017 г., като дружеството се позовава на депозирана на 02.01.2017 г. молба от служителя без подпис. Поради това, в отговор на депозираната на 17.01.2017 г. молба, до служителката било отправено уведомление за вече извършеното прекратяване, като същата било поканена да получи трудовата си книжка. Посочената заповед за прекратяване на трудовото правоотношение била връчена на 20.01.2017 г. при отказ, а трудова книжка серия Г, бланков № 268702, върната на служителя на неустановена дата. В посочената трудова книжка на стр.16 и 17 били вписани данните за трудовото правоотношение между [фирма] и Зарева, като в графа „дата на прекратяване“ била вписана датата 31.12.2016 г., като посоченото вписване, както и допълнителното отбелязване относно трудовия стаж било удостоверено с подпис и кръгъл печат на дружеството-работодател.

В сигнал от 13.03.2017 г. до дирекция „Инспекция по труда“ – С., Зарева се оплакала от реда, по който било прекратено трудовото ѝ правоотношение, в резултат на което била извършена проверка от инспектори при ДИТ-С., резултатът, от която бил обективиран в Протокол за извършена проверка изх. № ПР1710577/12.04.2017 г. Част от издадените на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 КТ със същия протокол, предписания съдържали указание до работодателя за отстраняване на допуснатата неточност при отразяване на датата на прекратяване на трудовото правоотношение, като съобрази отразеното в Заповед № 006/03.01.2017 г. В тази връзка, на 12.04.2017 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 22-003483, с

който срещу [фирма] било повдигнато административнонаказателно обвинение за това, че в трудовата книжка на бивш служител на дружеството Зарева е налице неправилно вписване на датата на прекратяване на трудовото правоотношение, както и че липсва печат на дружеството - квалифицирано като нарушение на чл. 2, ал. 5 НТКТС. Въз основа на така съставения АУАН е издадено атакуваното НП. Съдът е изложил и правните си изводи, за да отмени НП, тъй като е констатирано несъответствие между описаните обстоятелства и посочената като нарушена разпоредба на материалния закон. Посочил е аргументи, че в процесния случай се касае за неправилно първоначално вписване на част от данните по чл. 349, ал. 1, т. 8 КТ, което представлява нарушение на чл. 2, ал. 1 НТКТС, а не на чл. 2, ал. 5 НТКТС, който касае реда за извършване на поправки и отстраняване на неточности във вече извършено вписване.

Обжалваното решение е постановено при неправилно приложение на материалния закон - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 2, ал. 1 НТКТС предписва, че необходимите данни за работника или служителя се вписват в трудовата книжка, подписват се и се подпечатват от работодателя или от упълномощено от него лице. Алинея 5 на същата норма предписва, че в случай на неправилно или неточно вписване в трудовата книжка, поправките се извършват от работодателя, направил първоначалното вписване, и се заверяват с неговия подпис и печат. Безспорно по делото се установява, че трудовото правоотношение на служителя А. Зарева, съгласно представената заповед № 006/03.01.2017 г. е било прекратено на 01.01.2017 г., а в трудовата книжка на лицето, като дата на прекратяване, работодателят бил вписал различна дата – 31.12.2016 г. Противно на посоченото от СРС, в случая е налице вписване на обстоятелството по чл. 349, ал. 1, т. 8 КТ в трудовата книжка на Зарева – дата и основание за прекратяване на трудовото ѝ правоотношение, но то е направено неправилно. Разпоредбата на чл. 349, ал. 2 КТ въвежда задължение за работодателя точно и своевременно да вписва в трудовата книжка данните по предходната алинея и настъпилите промени в тях. В тази връзка в чл. 2, ал. 5 НТКТС е предвидено задължение за работодателя при неправилно или неточно вписване в трудовата книжка, да извърши поправки. В случая [фирма], в качеството си на работодател, е извършил неправилно вписване на част от данните по чл. 349, ал. 1 КТ, поради което е бил длъжен да извърши последваща поправка в трудовата книжка, но не го е направил, с което е осъществил състава на нарушението именно на чл. 2, ал. 5 НТКТС. Според настоящия съдебен състав, за да е налице нарушение по ал. 1 на същата разпоредба, е следвало изобщо да не е било вписвано в трудовата книжка на Зарева дата или основание за прекратяване на трудовото правоотношение. Заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение на служителя е била неправомерно антидатирана, което е довело до неправилно определяне на датата на прекратяване на трудовото правоотношение, вписана в трудовата книжка, която не е била отстранена от работодателя. Не е налице твърдяното от страна на районния съд несъответствие между описаните обстоятелства в АУАН и НП и дадената от административнонаказващия орган правна квалификация. От текстовата част на двата акта ясно личат съставомерните елементи на изпълнителното деяние, време, място на извършване и субект, които напълно кореспондират и са в корелация с нарушението по чл. 2, ал. 5 НТКТС. Наложено с НП наказание е определено справедливо, тъй

като санкциониращият орган се е съобразил с критериите за определяне на наказанието по чл. 27, ал. 2 ЗАНН и е наложил минималната, предвидена в чл. 414, ал. 1 КТ, по размер имуществена санкция.

С оглед на горното настоящата инстанция намира, че следва да отмени оспореното решение на СРС като издадено в противоречие на материалния закон и потвърди изцяло Наказателно постановление № 22-003483/10.05.2017 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С..

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 397442 от 30.04.2018 г., постановено по НАХД № 13754 по описа за 2017 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131 – ви състав, като вместо него:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-003483/10.05.2017 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С., с което на [фирма], на основание чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 1500 лева, за извършено нарушение на чл. 2, ал. 5 от Наредба за трудовата книжка и трудовия стаж.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.